

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1991/2006

2010/EØS/67/34

av 21. desember 2006

om endring av forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Gjennomføringen av den europeiske handlingsplan for økologisk mat og landbruk må framskyndes ved hjelp av konkrete tiltak for å sikre forenkling og overordnet sammenheng.
- 2) Økologiske produkter som importeres til Fellesskapet bør kunne markedsføres i Fellesskapet merket med en henvisning til økologisk landbruk dersom de er produsert etter produksjonsregler og underlagt kontrollordninger som er i samsvar med, eller likeverdige med, Fellesskapets regelverk.
- 3) Tredjestater som har produksjonsstandarder og kontrollordninger som er likeverdige med dem som brukes i Fellesskapet, bør anerkjennes, og det bør offentliggjøres en liste over dem. Kontrollorganer eller kontrollmyndigheter som er kvalifisert til å gjennomføre kontroller i stater som ikke står på listen over anerkjente tredjestater, bør også anerkjennes og oppføres på listen. Driftsansvarlige i tredjestater som helt og holdent produserer i tråd med fellesskapsreglene, bør få lov til å framlegge virksomheten sin for kontrollorganer og kontrollmyndigheter som Kommisjonen har anerkjent for dette formål.

4) I henhold til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽²⁾ har medlemsstatene fram til 31. desember 2006 mulighet for å tillate at importører kan markedsføre enkeltprodukter i Fellesskapet på visse vilkår. Den bør endres for å erstatte importordningen med en ny ordning fra nevnte dato.

5) For å unngå forstyrrelser i internasjonal handel må medlemsstatene fortsatt ha mulighet til å tillate at importører i enkelte tilfeller kan markedsføre produkter i Fellesskapet inntil det er innført nødvendige tiltak for at den nye importordningen kan fungere, særlig med hensyn til anerkjennelse av kontrollorganer og kontrollmyndigheter som er kvalifisert til å gjennomføre kontroller i stater som ikke er oppført på listen over anerkjente tredjestater.

6) Forordning (EØF) nr. 2092/91 bør derfor endres.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EØF) nr. 2092/91 gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 10 nr. 1 bokstav b) skal lyde:

«b) de har vært underlagt kontrollordningen fastsatt i artikkel 9, eller er blitt importert i samsvar med artikkel 11,

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 27 av 2.2.2007, s. 11, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 79/2007 av 6. juli 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 60, 13.12.2007, s. 13.

(¹) Uttalelse avgitt 28. september 2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

(²) EFT L 198 av 22.7.1991, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning 1851/2006/EF (EUT L 355 av 15.12.2006, s. 88).

for produkter som er importert i samsvar med artikkel 11 nr. 6 skal gjennomføringen av kontrollordningen imidlertid oppfylle krav som tilsvarer kravene fastsatt i artikkel 9, særlig nr. 4.»

2) Artikkel 11 skal lyde:

«Artikkel 11

1. Et produkt som importeres fra en tredjestat, kan markedsføres i Fellesskapet med en merking som viser til den økologiske produksjonsmetoden dersom:

- a) produktet er i samsvar med bestemmelsene fastsatt i artikkel 5 og 6 i denne forordning,
- b) alle næringsdrivende, herunder eksportørene, har latt sin virksomhet kontrollere av et kontrollorgan eller en kontrollmyndighet som er anerkjent i samsvar med nr. 2, og
- c) de berørte næringsdrivende når som helst er i stand til å framlegge for importørene eller nasjonale myndigheter underlagsdokumenter som gjør det mulig å identifisere den næringsdrivende som utførte den seneste virksomheten, og produkttypen eller produksortimentet som vedkommende kontrollerer, samt gjør det mulig å kontrollere om den berørte næringsdrivende overholder bokstav a) og b) samt gyldighetsperioden.

2. Kommisjonen skal etter framgangsmåten i artikkel 14 nr. 2 anerkjenne kontrollorganene og kontrollmyndighetene nevnt i nr. 1 bokstav b), herunder kontrollorganer og kontrollmyndigheter nevnt i artikkel 9, som er kvalifisert til å gjennomføre kontroller og utstede underlagsdokumentene nevnt i nr. 1 bokstav c) i tredjestater, og skal opprette en liste over nevnte kontrollorganer og kontrollmyndigheter.

Kontrollorganene skal være akkreditert i henhold til den europeiske standarden EN 45011 eller ISO Guide 65 (allmenne krav til organer som utfører produktsertifisering) som er den seneste versjon som er offentliggjort i C-serien av *Den europeiske unions tidende*. Akkrediteringsorganet skal foreta en regelmessig vurdering på stedet, overvåking og flerårig revurdering av kontrollorganenes virksomhet.

Når Kommisjonen behandler en anmodning om anerkjennelse skal den oppfordre kontrollorganet eller kontrollmyndigheten til å framlegge alle nødvendige opplysninger. Kommisjonen kan også gi sakkyndige i oppdrag å foreta en undersøkelse på stedet av produksjonsreglene og kontrollvirksomheten som gjeldende kontrollorgan eller kontrollmyndighet utfører i tredjestaten.

De anerkjente kontrollorganene eller kontrollmyndighetene skal framlegge vurderingsrapportene som er utarbeidet av akkrediteringsorganet eller eventuelt av vedkommende myndighet, om den regelmessige vurdering på stedet, overvåking og flerårige revurdering av deres virksomhet.

På grunnlag av vurderingsrapportene skal Kommisjonen med bistand fra medlemsstatene sikre passende tilsyn med de anerkjente kontrollorganene og kontrollmyndighetene gjennom regelmessig revisjon av anerkjennelsen deres. Arten av tilsynet skal fastsettes på grunnlag av en vurdering av risikoen for at det forekommer uregelmessigheter eller overtredelser av bestemmelsene fastsatt i eller i henhold til denne forordning.

3. Et produkt som importeres fra en tredjestat, kan også markedsføres i Fellesskapet med en merking som viser til den økologiske produksjonsmetoden dersom:

- a) produktet er produsert etter produksjonsstandarder som er likeverdige med produksjonsreglene fastsatt i artikkel 5 og 6 for økologisk produksjon i Fellesskapet,
- b) de næringsdrivende har vært underlagt kontrolltiltak som er like virkningsfulle som tiltakene nevnt i artikkel 8 og 9, og slike kontrolltiltak har vært anvendt permanent og effektivt,
- c) de næringsdrivende på alle trinn i produksjon, tilberedning og distribusjon i tredjestaten har underlagt virksomheten en kontrollordning anerkjent i samsvar med nr. 4 eller et kontrollorgan eller en kontrollmyndighet anerkjent i samsvar med nr. 5, og
- d) produktet omfattes av et kontrollsertifikat utstedt av vedkommende myndigheter, kontrollorganer eller kontrollmyndigheter i tredjestaten som er anerkjent i samsvar med nr. 4, eller av et kontrollorgan eller en kontrollmyndighet anerkjent i samsvar med nr. 5, som bekrefter at produktet oppfyller kravene fastsatt i dette nummer. Varene skal ledsages av originalsertifikatet til første mottakers lokaler. Importøren skal deretter oppbevare sertifikatet i minst to år slik at kontrollorganet og eventuelt kontrollmyndigheten har tilgang til det.

4. Kommisjonen kan, etter framgangsmåten nevnt i artikkel 14 nr. 2, anerkjenne tredjestater som har et produksjonssystem som overholder regler som er likeverdige med dem som er fastsatt i artikkel 5 og 6, og som har kontrollordninger som er like effektive som dem som er fastsatt i artikkel 8 og 9, og kan opprette en liste over disse statene. Ved vurderingen av likeverdighet skal det tas hensyn til retningslinjene CAC/GL 32 fra *Codex Alimentarius*.

Når Kommisjonen behandler en anmodning om anerkjennelse skal den oppfordre tredjestaten til å framlegge alle nødvendige opplysninger. Kommisjonen kan gi sakkyndige i oppdrag å foreta en undersøkelse på stedet av den berørte tredjestatens produksjonsregler og kontrollordninger.

Senest 31. mars hvert år skal de anerkjente tredjestatene sende en kortfattet årsrapport til Kommisjonen om gjennomføringen og håndhevingen av kontrollordningene.

På grunnlag av opplysningene i årsrapportene skal Kommisjonen med bistand fra medlemsstatene sikre passende tilsyn med de anerkjente tredjestatene gjennom regelmessig revisjon av anerkjennelsen deres. Arten av tilsynet skal fastsettes på grunnlag av en vurdering av risikoen for at det forekommer uregelmessigheter eller overtredelser av bestemmelsene fastsatt i eller i henhold til denne forordning.

5. For produkter som ikke importeres i henhold til nr. 1 og ikke importeres fra en tredjestat som er anerkjent i henhold til nr. 4, kan Kommisjonen etter framgangsmåten nevnt i artikkel 14 nr. 2 anerkjenne kontrollorganene og kontrollmyndighetene, herunder kontrollorganer og kontrollmyndigheter nevnt i artikkel 9, som er kvalifisert til å gjennomføre kontroller og utstede sertifikater i tredjestater i henhold til nr. 3, og opprette en liste over nevnte kontrollorganer og kontrollmyndigheter. Ved vurderingen av likeverdighet skal det tas hensyn til retningslinjene CAC/GL 32 fra *Codex Alimentarius*.

Kommisjonen skal undersøke enhver anmodning om anerkjennelse som kommer fra et kontrollorgan eller en kontrollmyndighet i en tredjestat.

Når Kommisjonen behandler en anmodning om anerkjennelse skal den oppfordre kontrollorganet eller kontrollmyndigheten til å framlegge alle nødvendige

opplysninger. Et akkrediteringsorgan eller eventuelt en vedkommende myndighet skal foreta en regelmessig vurdering, overvåking og flerårig revurdering av kontrollorganenes eller kontrollmyndighetenes virksomhet. Kommisjonen kan gi sakkyndige i oppdrag å foreta en undersøkelse på stedet av produksjonsreglene og kontrollvirksomheten som berørte kontrollorgan eller kontrollmyndighet utfører i tredjestaten.

De anerkjente kontrollorganene eller kontrollmyndighetene skal framlegge vurderingsrapportene som er utarbeidet av akkrediteringsorganet eller eventuelt av vedkommende myndighet, om den regelmessige vurdering på stedet, overvåking og flerårige revurdering av deres virksomhet.

På grunnlag av vurderingsrapportene skal Kommisjonen med bistand fra medlemsstatene sikre passende tilsyn med de anerkjente kontrollorganene og kontrollmyndighetene gjennom regelmessig revisjon av anerkjennelsen deres. Arten av tilsynet skal fastsettes på grunnlag av en vurdering av risikoen for at det forekommer uregelmessigheter eller overtredelser av bestemmelsene fastsatt i eller i henhold til denne forordning.

6. I løpet av et tidsrom som begynner 1. januar 2007 og slutter 12 måneder etter at den første listen over kontrollorganer og kontrollmyndigheter som er anerkjent i henhold til nr. 5 er offentliggjort, kan en medlemsstats vedkommende myndighet tillate at importører i medlemsstaten der importøren har meldt fra om sin virksomhet i samsvar med artikkel 8 nr. 1, markedsfører produkter importert fra tredjestater som ikke er oppført på listen nevnt i nr. 4, forutsatt at importøren framlegger tilstrekkelig dokumentasjon på at vilkårene nevnt nr. 3 bokstav a) og b) er oppfylt. Dersom disse vilkårene ikke lenger er oppfylt, skal tillatelsen tilbakekalles umiddelbart. Tillatelser skal utløpe senest 24 måneder etter at den første listen over kontrollorganer og kontrollmyndigheter som er anerkjent i henhold til nr. 5 er offentliggjort. Det importerte produktet skal omfattes av et kontrollsertifikat utstedt av myndigheten eller organet som er godkjent som utsteder av kontrollsertifikatet av vedkommende myndighet i medlemsstaten som har gitt tillatelsen. Varen skal ledsages av originalsertifikatet til første mottakers lokaler; deretter skal importøren oppbevare sertifikatet i minst to år slik at kontrollorganet og eventuelt kontrollmyndigheten har tilgang til det.

Hver medlemsstat skal underrette de andre medlemsstatene og Kommisjonen om alle tillatelser som gis i henhold til dette nummer, herunder opplysninger om de berørte produksjonsstandarder og kontrollordninger.

På anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissjonens initiativ skal en tillatelse som gis i henhold til dette nummer, behandles av komiteen nevnt i artikkel 14. Dersom behandlingen viser at vilkårene nevnt i nr. 3 bokstav a) og b) ikke er oppfylt, skal Kommissjonen kreve at medlemsstaten som har gitt tillatelsen, tilbakekaller den.

Enhver tillatelse til å markedsføre produkter importert fra en tredjestat som vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat har gitt til en importør i henhold til dette nummer før 31. desember 2006, skal utløpe senest 31. desember 2007.

7. Kommissjonen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2 vedta nærmere regler for anvendelsen av denne artikkel, særlig med hensyn til:

- a) kriteriene og framgangsmåtene som skal følges med hensyn til anerkjennelsen av tredjestater, kontrollorganer og kontrollmyndigheter, herunder offentliggjøringen av lister over anerkjente tredjestater, kontrollorganer og kontrollmyndigheter,
- b) underlagsdokumentene nevnt i nr. 1 og sertifikatet nevnt i nr. 3 bokstav d) og nr. 6 i denne artikkel, samtidig som det tas hensyn til fordelene ved elektronisk utstedelse av sertifikater, herunder bedre beskyttelse mot bedrageri.»

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 21. desember 2006.

- 3) Artikkel 16 nr. 3 annet ledd oppheves.
- 4) I vedlegg III del C gjøres følgende endringer:

- a) I første ledd skal annet strekpunkt lyde:

«— «første mottaker», den fysiske eller juridiske person nevnt i artikkel 11 nr. 3 bokstav d) og artikkel 11 nr. 6 som partiet leveres til, og som mottar det for videre tilberedning eller markedsføring i Fellesskapet.»

- b) I nr. 5 skal første ledd lyde:

«Kontrollorganet eller -myndigheten skal kontrollere lager- og finansregnskapet nevnt i del C nr. 2 og kontrollsertifikatet nevnt i artikkel 11 nr. 3 bokstav d) eller artikkel 11 nr. 6, samt underlagsdokumentene nevnt i artikkel 11 nr. 1.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den sjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2007.

For Rådet

J. KORKEAOJA

Formann